

A Fővárosi Törvényszék

a Kerekes és Társai Ügyvédi Iroda (1154 Budapest, Őrjárom tér 5.) által képviselt

felperesnek

a dr. Kiss Róbert Attila Ügyvédi Iroda (2133 Sződliget, Pf.3.) által képviselt

IMPULS-LEASING HUNGÁRIA PÉNZÜGYI LÍZING Zrt. (1097 Budapest, Könyves Kálmán körút 12-14.) alperes ellen

szerződés érvénytelensége iránt indított perében meghozta a következő

Í T É L E T E T :

A bíróság megállapítja, hogy a felperes és az alperes között 2008. június 27. napján létrejött pénzügyi lízingszerződés általános szerződési feltételeinek 5.11. és 5.12. pontja érvénytelen.

Kötelezi az alperest, 15 napon belül fizessen meg a felperes részére 361.389 (háromszázhatvanegyezer-háromszáznyolcvankilenc) forint perköltséget.

A bíróság kötelezi az alperest, külön felhívásra fizessen meg az állam javára 738.000 (hétsházharmincnyolcezer) forint illetéket.

Az ítélet ellen a kézhezvételtől számított 15 napon belül fellebbezésnek van helye, melyet a Fővárosi Ítéltáblának címezve, a Fővárosi Törvényszéken kell 3 példányban írásban előterjeszteni.

Fellebbezés esetén a Fővárosi Ítéltábla előtt a jogi képviselő kötelező.

A fellebbezési határidő lejártá előtt a peres felek kérhetik, hogy a fellebbezést a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül bírálja el.

Ha a fellebbezés csak a perköltség nagyságára vagy viselésére, a kamatfizetési kötelezettségre, a kamat mértékére, teljesítési határidőre vagy az állam által előlegezett költség viselésére vonatkozik, illetőleg ha a fellebbezés csak az ítélet indokolása ellen irányul, akkor azt a másodfokú bíróság tárgyaláson kívül is elbíráhatja, kivéve, ha a fellebbező a fellebbezésében, vagy a másik fél a másodfokú bíróság felhívására tárgyalás tartását kéri.

INDOKOLÁS

2008. június 27-én CHF-alapú zárt végű pénzügyi lízingszerződés jött létre az alperes mint lízingbeadó, a felperes mint lízingbevevő, illetve a Best Autó 2002. Kft. mint szállító között. A szerződésben a felek rögzítették, hogy a lízing tárgya a WDB2110081B157964 alvázszámú Mercedes Benz típusú gépjármű, amelynek vételára 10.000.000 Ft. A szerződés 5. pontja szerint a szerződés hatálybalépését követően a lízingbeadó a lízingbevevő megbízásából a szállítótól megvásárolja a 2. pontjában meghatározott lízingtárgyat és a lízingbevevő számára lízingbe adja. A 6. pont szerint a lízingbeadó a teljes vételárról, kamatról és a szerződéskötési díjről a lízingbevevőt a szerződés hatálybalépését követően, még az esedékesség előtt értesíti. A szerződés 4. pontja szerint a futamidő 84 hónap, az induló díj 2.000.000 Ft, a havi díj 1-84 hónapig 122.665 Ft, esedékessége értesítő szerint. A HUF/CHF referencia árfolyam 146,29, a CHF LIBOR 2,81167 %. A havi díj CHF/HUF árfolyamfüggő. A lízingbevevő kijelentette, hogy a szerződés mellékeltét képező általános szerződési feltételek (ÁSZF) tartalmát megismerte és azt a szerződés aláírásával kifejezetten elfogadta. A szerződés mellékletét képezte egy tájékoztató jellegű értesítő a fizetési ütemezésről.

Az ÁSZF 4. pontja szerint a lízingbevevő a lízingszerződés lejártáig az abban meghatározott ütemezésben és módon, valamint részletekben köteles lízingdíjat fizetni. Az 5.1. pont szerint a törlesztés ütemezéséről az aktiválási számlával egyidejűleg a lízingbeadó értesítőt küld. Az 5.3. pont szerint a lízingdíj részletek számviteli szempontú kamat és tőke részre történő részletes megoszlásáról a lízingbeadó az esedékesség előtt fizetési értesítőt küld a lízingbevevőnek.

Az 5.11. pont szerint a lízingdíj meghatározása CHF finanszírozás esetében a referencia árfolyam és a szerződéskötés napját megelőző napon érvényben lévő három havi CHF LIBOR figyelembevételével történik. Az 5.12. pont szerint a lízing futamidején belül esedékessé nem vált, még fennálló tőketartozásra jutó kamatot a lízingbeadó jogosult módosítani az előző teljesítési időszak utolsó napját megelőző banki munkanapon érvényes három havi CHF LIBOR referencia kamatlábhoz viszonyított minden +/- 0,10 %-os vagy azt meghaladó változáskor. Amennyiben e jogosultságával a lízingbeadó élni kíván, akkor ezt a lízingbevevőnek küldött számlán feltünteti.

Az 5.13. pont szerint amennyiben CHF finanszírozás esetében a lízingszerződés futamideje alatt az Unicredit Bank Hungary Zrt. által közzétett hivatalos, a fizetési értesítő keltezési dátumakor érvényben lévő értéknapi HUF/CHF deviza-eladási árfolyam eltér az egyedi lízingszerződésben meghatározott referencia árfolyamtól, úgy az esedékes havi lízingdíj részleten felül a lízingbeadó árfolyam különbözetet számol fel a lízingbevevőnek. Ezen árfolyam különbözetet a lízingbevevő az esedékes lízingdíj részlettel együtt, azzal egy időben és azonos módon köteles megfizetni. Az 5.14. pont szerint amennyiben a teljesítés (fizetési esedékesség napján) érvényben lévő értéknapi HUF/CHF deviza-eladási árfolyam eltér a fizetési értesítő keltezési dátumakor érvényes értéknapi HUF/CHF deviza-eladási árfolyamtól, úgy az eltérést a lízingbeadó a következő fizetési esedékességkor, az esedékes lízingdíj részlettel együtt érvényesíti. Az 5.15. pont szerint amennyiben a pénzügyi teljesítés napján érvényben lévő értéknapi HUF/CHF deviza-eladási árfolyam eltér a teljesítés (fizetési esedékesség) napján érvényes értéknapi HUF/CHF deviza-eladási árfolyamtól, úgy az eltérést a lízingbeadó a következő fizetési esedékességkor, az esedékes lízingdíj részlettel együtt jogosult érvényesíteni.

A 16.4. pont szerint a lízingszerződés bármely módosítása vagy kiegészítése csak írásban érvényes.

Az ÁSZF-hez tartozó kondíciós lista szerint CHF alapú szerződés esetén az ügyleti kamat 5,5-9%-os mértékű.

A szerződés aktiválására 2008. június 30-án került sor. Az ezen értéknappal küldött értesítő szerint a referencia árfolyam 146.29, az induló kamatláb 7,48 %, a referencia kamatláb 2,8117%. A szerződés tárgya Mercedes Benz típusú gépjármű, vételára 10.000.000 Ft. A 2008. június 30-án esedékes első részlet 2.000.000 Ft.

A felperes a lízingdíjakat az alperes részére 2012. március 12-ig részben megfizette, ezt követően az alperes részére fizetést nem teljesített.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság állapítsa meg a felek között létrejött lízingszerződés általános szerződési feltételei közül a „CHF finanszírozás esetében a referencia árfolyam és a szerződéskötés napját megelőző napon érvényben lévő háromhavi CHF LIBOR figyelembe vételével történik. A lízing futamidején belül esedékessé nem vált, még fennálló tőketartozásra jutó kamatot a lízingbeadó jogosult módosítani az előző teljesítési időszak utolsó napját megelőző banki munkanapon érvényes három havi CHF LIBOR referencia kamatlábhoz viszonyított minden +/- 0,10 %-os vagy azt meghaladó változásakor. Amennyiben e jogosultságával a lízingbeadó élni kíván, akkor ezt a lízingbevevőnek küldött számlán feltünteteti” szövegrészt tartalmazó feltételeinek, azaz az 5.11. és 5.12. pontjának az érvénytelenségét. Az ÁSZF ezen pontjai biztosítják az alperes részére azt a jogosultságot, hogy a lízingdíjat a futamidőn belül egyoldalúan módosíthatja. A felperes előadta, hogy ezen szerződési feltételek érvénytelenek, semmisek. A semmisség oka egyrészt az, hogy a kikötések jogszabályba ütköznek, nem felelnek meg a hitelintézetekről és pénzügyi vállalkozásokról szóló 1996. évi CXII. törvény (Hpt.) 210. § (3) bekezdésének, így a jogszabályba ütközés folytán a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (Ptk.) 202. § (2) bekezdése alapján semmisek. Ezen kívül tisztességtelennek is minősülnek, mivel egyoldalú szerződésmódosítási lehetőséget biztosítanak az alperes részére anélkül, hogy meghatároznák azokat a külső, objektív körülményeket, amelyek esetén a módosítás lehetséges, illetve meghatároznák a lehetséges módosítás mértékét.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását és a felperes perköltség megfizetésére való kötelezését kérte. Előadta, hogy a felperes által kifogásolt egyoldalú szerződésmódosításra vonatkozó pontok megfelelő részletességgel szabályozzák az egyoldalú szerződésmódosítás lehetőségét, erre tekintettel sem jogszabályba ütköző, sem tisztességtelen szerződési feltételnek nem minősülnek.

A felperes keresete megalapozott.

A bíróság megállapította, hogy a felek között atipikus, a Ptk-ban nem szabályozott pénzügyi lízingszerződés jött létre. A pénzügyi lízingszerződés alapján az alperes arra vállalt kötelezettséget, hogy a felperes által kiválasztott Mercedes Benz típusú gépjárművet 10.000.000 Ft vételárért megvásárolja a Best Autó 2002. Kft.-től, majd a felperes részére átadja. A felperes pedig arra vállalt kötelezettséget, hogy ezért cserébe lízingdíjat fizet.

A Ptk. 205. § (1) bekezdése alapján a szerződés a felek akaratának kölcsönös és egybehangzó kifejezésével jön létre. A (2) bekezdés szerint a szerződés létrejöttéhez a feleknek a lényeges, valamint a bármelyikük által lényegesnek minősített kérdésekben való megállapodása szükséges. A Hpt. 3. § (1) bekezdés c) pontja alapján a pénzügyi lízing nyújtása pénzügyi szolgáltatásnak minősül. A Hpt. 210. § (1) bekezdése szerint pénzügyi intézmény pénzügyi szolgáltatásra irányuló

szerződést csak írásban köthet. A (2) bekezdés szerint a pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésben egyértelműen meg kell határozni a kamatot, díjat és minden egyéb költséget vagy feltételt, ide értve a késedelmes teljesítés jogkövetkezményeit és a szerződést biztosító mellékkötelezettségének érvényesítését, módját, következményeit is.

A bíróság a perben hivatalból észlelte, hogy a felek között írásban létrejött pénzügyi lízingszerződés nem tartalmazza írásban a szerződés lényeges feltételeit.

A Hpt. 2. számú melléklete I.11.d) pontjából következően a pénzügyi lízingszerződés alapján fizetendő lízingdíj tőke- és kamatrészből áll, vagyis a fentiek alapján a pénzügyi lízingszerződésnek írásban tartalmaznia kell az ügyleti kamatot mint a szerződés lényeges tartalmi elemét. A felek között létrejött perbeli szerződés azonban nem tartalmazza a pénzügyi lízingre irányadó ügyleti kamatot, kizárólag a referencia kamatlábat tartalmazza, az ügyleti kamatot kizárólag az alperes által a felperesnek a szerződést követően megküldött értesítő tartalmazza. Tekintettel arra, hogy a felperes az értesítő alapján az első lízingdíj fizetési kötelezettségének eleget tett, továbbá folyamatosan 2012. márciusáig a lízingdíjakat teljesítette, a bíróság azt állapította meg, hogy az értesítőben foglalt kamatot a felperes a Ptk. 216. § (1) bekezdése alapján ráutaló magatartással elfogadta. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a Hpt. fent idézett rendelkezései szerint a pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződésnek a kamatot tartalmaznia kell, továbbá arra, hogy pénzügyi szolgáltatásra irányuló szerződést kizárólag írásban lehet kötni, a bíróság azt állapította meg, hogy a kamatra mint szerződés szempontjából lényeges tartalmi elemre vonatkozó rendelkezést az alperes kizárólag ráutaló magatartással fogadta el, írásban nem, miután az ügyleti kamat mértékét az alperes által is aláírt okirat nem tartalmazza. Erre tekintettel a bíróság megállapította, hogy miután a felek a szerződés lényeges tartalmi elemét, az ügyleti kamatot nem foglalták írásba, ezért a felek között létrejött pénzügyi lízingszerződés a Ptk. 200. § (2) bekezdése és a Hpt. 210. § (1)-(2) bekezdése alapján érvénytelen, semmis, mert a felek a szerződés lényeges tartalmi elemében nem írásban állapodtak meg.

A bíróság ezen tényt hivatalból észlelte és erről a feleket a Kúria Polgári Kollégiumának a semmisségi ok hivatalból történő észlelése kapcsán követendő eljárásról szóló véleménye, továbbá a Kúria 1/2010. (VI.28) PK. véleményének 7. pontja alapján hivatalból észlelte és erről a feleket tájékoztatta.

A fentiek alapján a bíróság azt állapította meg, hogy a felek között létrejött teljes pénzügyi lízingszerződés semmis. Ugyanakkor az 1/2010. (VI.28.) PK. vélemény 2. pontjával összhangban a szerződés érvénytelensége azt jelenti, hogy az ilyen ügyletnek nincs kötelelemkeletkeztető hatálya, azaz joghatás kiváltására alkalmatlan. Ugyanakkor a hivatalból észlelt semmisséghez a bíróság hivatalból kizárólag ezen jogkövetkezményt fűzheti a semmisség megállapítása esetén. Az érvénytelenségnek a Ptk. 237. §-ban írt további jogkövetkezményeit a bíróság még semmisség esetén sem alkalmazhatja hivatalból, hanem csak az általános eljárásjogi szabályok szerint, a fél erre irányuló kérelme alapján kerülhet sor ezek alkalmazására. A felperes a bíróság tájékoztatása után sem módosította kereseti kérelmét, továbbra is csak a szerződés részleges érvénytelenségének megállapítását kérte. Erre tekintettel a bíróság a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (Pp.) 215. §-a alapján a felperes kereseti kérelmén nem terjeszkedett túl és ítéletének rendelkező részében kizárólag a felperes által kifogásolt szerződési feltételek érvénytelenségét állapította meg.

A felperes pernyertes lett, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján az alperes köteles megfizetni részére a 361.389 Ft áfával növelt ügyvédi munkadíjat. A bíróság a felperest képviselő ügyvéd munkadíját a 12.303.860 Ft összegű, 2-I. sorszámú végzéssel megállapított pertárgyértékre

figyelemmel a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés a) pontja alapján állapította meg. Ugyanakkor a (6) bekezdés alapján 50 %-kal mérsékelte, tekintettel arra, hogy a bíróság az ügyet a részben hivatalból észlelt semmisségi okra alapítottan döntötte el, és az ügy ténybeli és jogi megítélése egyszerű volt. A 6/1986 (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése alapján köteles az alperes a felperes személyes illetékfeljegyzési joga folytán feljegyzett 738.000 Ft illeték megfizetésére.

Az ítélet elleni fellebbezési jogot a Pp. 233. § (1) bekezdése biztosítja.

Budapest, 2013. február 20.

A kiadmány hitelével:

dr. Szabó Csilla s.k.
bíró